

A SZERK.

MÉG NYÍLNAK, DE LÁTOD AMOTTAN?

Ami volt, meg ami van, és ami lehet. Mindennapjaink állításai, kérdései. Hogyan telt a nyár? A holt szezon, amelyik nem volt holt. Betiltottak egy parádét. Minden idők – és a bátor főpolgármesteri kiállítás eredményeképpen fővárosunk – valaha volt **legnagyobb tüntetése** kerekedett belőle – a Pride-on Karácsony Gergely mellett ott menetelt kerületünk vezetője, Baranyi Krisztina is. A közvéleménykutatások Fidesz-vel szembeni prognosztizálnak, a kormányzati állampárt ülepében szorul a zabszem. Helyzetek fokozódtak, az ifjúsági szubkultúrák harcosai 2025 nyarát a „**Mocskos Fidesz**” nyaraként mentették me-revlemezükre, nem volt fesztivál, ahol ne lett volna észlelhető, hogy a kormánypart korholása beégett a fiatalok zúghatnékjába. Az „isteni zseni”, Orbán miniszterelnök nemzetközileg egyre hátrébb sorolódik, Trump sem akkora cimbi, **malac a jégen**, a minielnök célja nemcsak a küzdés maga, de a küszködés mint az életben, vagyonnál, esetleg szabadlábbon maradás feltétele. A Pride utáni esemény Tusványos volt, ahol a Főni nem bikázott az égboltba szillogisztikai bombasztikumot, fáradtnak tűnt, mint ha nem a régi volna, kicsit fenyegetőzött, hogy **lesz, ami lesz**, ő hatalmon marad. Aminek hetekkel később az SZVR (oroszkülföldi hírszerzés) nyilvános értékelése adott súlyt – ugye, egy titkosszolgálat nem a nyilvánosság útján kommunikál, csak ha befolyásolni akar –, a szöveget a Magyar Távirati Iroda (MTI) nem kritikailag, hanem egy az egyben hozta le. Bizonyítva ezzel, hogy a **magyar álladalom vezetése**, a kormány valójában orosz ügynök. Ami a jövő évi választások tisztasága szempontjából nem éppen a legkedvezőbb hír. Fokozta ezt a baljós hangulatot több kárpátjai esemény. Egy mozgósított magyar sor-köteles halála. Régebbi kémügyek fejleményei. Az ukrán fegyveres erők részéről az **oroszkalózállam** olajbevételeinek csökkentésére irányuló támadás az unec-sai elosztó ellen, következményeképpen Robert Brovdi, a „Magyar” katonai hírvőjelű, ungvári születésű drónkapitány kitiltása Magyarországról és Schengenből. Utóbbi egy napig élt, Radek

Sikorski sziklaszilárdan Putyin-ellenes lengyel külügyminiszter másnap **meghívta országába** Brovdi parancsnokot pihenni. Országunk külügye úgy viselkedik, mintha ő fújna a délnyugati passzátot, pedig a délnyugati passzát fújja őt, elszáradt, bebarnult levélként – amit kommunikációs truvájokkal igyekeznek menteni fogyatkozó számú törzsközön-ségükkel.

Mert már a **törzsközön-ségnek is szemébe ötlük** a csilivilí urizálás, kas-télyok – első hely: Pusztá-Versailles Hatvanpusztán, ami a jobbos amcsi bulvárnak is feltűnt –, nyarak. Privát repcsi homályosítja a kétszer használt fapados légitársaság képeit. Hadházy képviselő Ferenczi Krisztina-díjas bo-zótharca, a Matolcsy-klán menekvése, **mügrófok és plasztikbárók** veretése, az „egy szatyor fing” Rippl-Rónaija. Ennek az aranygarasnak a másik oldala a helyi önazonossági rendelet, amelynek értelmében ezentúl csak büntetlen előéletű, köztartozástól mentes, érettségivel vagy középfokú szakképesítéssel rendelkező, magyarul tudó személyek költözhetnek a szépséges Sátoraljaújhely városába. A legszebb, politikai ízlésről, alapfokú humanizmusról, emlékezetpolitikáról, illetve ennek **tökéletes hiányáról** tanús-kodó önkormányzati rendeletalkalmazás a Pest megyei Tatárszentgyörgy kö-zségé, ahol a fideszes Szezhofner József polgármester élt a lehetőséggel. Roma szervezetek és jogvédők szerint ország-szerte a numerus clausushoz hasonló rendeleteket hoznak a Fidesz alaptör-vény-módosítása óta. Ám a **tatárszent-györgyi eset** azért különösen ízléses, és a politikai moralitás oldaláról azért ki-emelkedő jelentőségű, mert 2009. feb-ruár 22-ének éjszakáján a rasszista, szél-jobber terrorista halálbrigád itt nemcsak Csorba Róbert 27 éves apát lötte le a Ku-Klux-Klantól ellesett módszerrel, de öt-éves fiát, Robit is.

Utójára szinte családi üggyel tolak-szom elő, **atyai barátom, Eörsi István** pont húsz éve, 2005. október 13-án hagyta itt ezt az árnyékvilágot, szó volt róla, hogy talán posztumusz főváro-si díszpolgár lesz az ősszel (jelen állás szerint nem lesz), de az is tudható, hogy

nála élesebb nyelvű kritikusa nem lett volna az elmúlt tizenöt év diktatúrába hajlásának. Életművének gondozója, Szabadi Vera osztott meg tanulságos cikktörödéket, idézek: *Operett és bohózat*. A Witold Gombrowicz *Operett* című da-rabjának kaposvári bemutatója, Gryllus Dorka **színpadi meztelensége** miatt ki-robbant purparlé részlete: „A meztelen jelenet okozta felháborodás a kaposvári önkormányzat kebelében olyan javas-latokat érlelt, hogy korlátozni kellene a színház művészi szabadságát. Elhang-zott az az óhaj, hogy az önkormányzat **megfigyelőket** küldhessen a főpróbára, akik szükség esetén megátolhatnák a bemutatót. A cenzúrának ezt az igényét némely képviselők meg is indokolták: a színházat nagymértékben a város finan-szírozza, és ezért a városnak kötelessé-ge gondoskodni arról, hogy a színház a pénzt erkölcsi és művészi szempontból támogatandó előadások megalkotására fordítsa. [...] fel kell figyelni arra, hogy **a cenzúrát követelők** szempontjai mö-gött a Kádár-korszak kultúrpolitikai alapeszméje rejlik. Aki pénzt ad, az ad-hasson cenzúrát is: ez élteti és éltetheti még a támogatni, tűrni és tiltani hármás jelszavát.”

Hát így volt, van, és lesz: **az ukrán külügyminiszternek** lesz igaza Peti miniszter ágálására: „Péter, ha az orosz olajvezeték fontosabb neked, mint az ukrán gyerekek, akiket ma reggel Oroszország meggyilkolt, ez az erkölcsi hanyatlás. Magyarország a történelem rossz oldalán áll.” Amikor Magyarország a történelem rossz oldalára állt, az elmúlt bő évszázadban többször, abból jó nem sült ki. A most induló **politikai szezonban** dől el, ami lesz, a történelem rossz oldala vagy sem.

Vágyólgó B. Andor